

Dubrovačke ljetne igre 'SKUP: IGRE' SAŠE BOŽIĆA U LAZARETIMA

Priča o gradu koji je uništila pohlepa, gradu koji je umro pod teretom profita

• Aktualno

Redatelj Dubrovčanima predlaže da se ukrcaju na petarpanovski brod i otplove na Srđ. Ako ih u međuvremenu i otamo ne potjeraju golferi

Vili Matula igra samoga sebe: on je Zagrepčanin koji se bavi glumom

PIŠE TOMISLAV ČADEŽ

Saša Božić učinio je lijepu predstavu-performance za Dubrovačke ljetne igre. Naslovio ju je "Skup: igre", smjestio u Lazarete, na otvoreno, ali u intiman prostor, za malo publike. Tom odlukom postigao je da njegova rekonstrukcija jedne davne predstave, Držićeva "Skupa" u režiji Koste Spaića iz 1958. u parku Muzičke škole, dobije potrebnu lirsku notu. Spaićev "Skup" najdugovječnija je predstava u povijesti Igara (14 sezona) i danas je simbol njezinih tzv. zlatnih vremena.

Božić je preko oglasa i drugačije prizvao 26 građana Dubrovnik, koji su u kameru svjedočili o toj predstavi, što ju je nosio, u naslovnoj ulozi škrc, pokojni Izet Hajdarhodžić, ponajbolji dubrovački glumac u 20. stoljeću.

Izet Hajdarhodžić, po sjećanju ljudi, a i po snimkama koje su emitirane naizmjenice s četiri TV ekrana po zidovima Lazareta, unio je u tu ulogu toliku strast i preciznost da je prikazao jednu ljudsku strast, za novcem, ujedno i krajnje groteskno i krajnje realno. "Amor nije amor, zlato je amor" u Hajdarhodžićevoj interpretaciji postaje svevremenska rečenica.

Osobni stav

U Božićevoj pak režiji ona direktno reflektira današnji Dubrovnik: grad-kulisu, grad-cruiser, grad-čevapčić, zidine iza kojih više ne žive ljudi nego "zombiraju" turisti i konobari. Grad u kojem su i same Dubrovačke ljetne igre postale manifestacija mnogo manje važna od dnevnog prometa bilo kojeg kafedžije.

Devet glumaca progovara o toj stvarnoj povijesti grada, koji umire pod teretom profita. Glumci dakle prije nastupaju kao aktivisti nego kao "interpretatori", a tijelo pred-

stave ne stvaraju samo glumom nego i osobnim stavom.

Među njima dominira domaća umjetnica Nataša Dančević, koja igra Dobru, zapravo sporednu ulogu u Držićevu komadu, te Lukre, apartnu gospođu iz Grada, distanciranu prema svemu što dolazi izvan zidina. U njezinu nastupu prelama se i zrcali glavna ideja predstave: Dubrovčani su otmjena prošlost, a turizam neizvjesna budućnost.

Redatelj sa sluhom

Doris Šarić Kukuljica, još jedna domaća snaga, igra samu sebe, kao i Vili Matula, koji ovdje dođe kao nekovršni "ometać" ionako narušene iluzije kazališnog čina. On dakle nastupa kao Zagrepčanin koji se bavi glumom.

Predstava traje sat i pol i ni u jednom trenutku ne gubi tempo, ne prelazi u ruganje

Poruka: Dubrovčani su otmjena prošlost, turizam je budućnost

Božić je, sada je to već nedvojbeno, redatelj s puno sluha, i glumačka partitura što ju je uglazbio vješto je izbalansirana. Kao kontrapunkt navedenim izvrsnim iskusnim glumcima dolaze mladi, koji tek skiciraju još neke uloge iz Držićeve komedije, ali i "čine" sami sebe.

Ivan Grčić također nastupa kao mladi glumac iz Požege, no igra i Zlati Kuma, nesuđenog starog mladoženju iz Držićeva komada.

Silvio Vovk zanimljiv je mlad glumac, koji lijepo svira gitaru, a glumački je još posve zelen, što mu daje određeni šarm, koji donosi i komiku, pogotovo kad pokušava oponašati Hajdarhodžićeva Skupa. To mu dakako ne polazi za rukom, ali ga i ne sramoti. Najneprimjetniji je, ali ne i slab, Dado Čosić kao Baldo.

Ruga se pohlepi

Božić je u predstavu uvukao i Dugog Nosa, negromanta iz najpoznatije Držićeve komedije "Dundo Maroje", kojeg, kao pelivana, pleše Petra Hrašćanec.

Predstava traje oko sat i pol i ni u jednom trenutku ne gubi tempo i ne prelazi u pamphlet ili ruganje, pa prije potiče na razmišljanje, nego što podjaruje bijes. Građani Dubrovnik suočeni s vlastitom slikom ne reagiraju burno nego s empatijom pa se čini da ih je Božić uvukao u igru od koje ionako ne mogu pobjeći.

Predstava se, moglo bi se i tako reći, zapravo otvoreno ruga pohlepi Dubrovčana, ali ih i tješi, pozivajući ih na dodatni eskapizam. Baš kao što je Dživo Kaboga početkom devetnaestog stoljeća predlagao da se Dubrovčani svi iseše na koji otok u turskom Carstvu, tako i Božić sada Dubrovčanima predlaže da se svi ukrcaju na petarpanovski brod i otplove na Srđ. Ako ih u međuvremenu i otamo ne potjeraju golferi. •